

ת"פ 51004/10/17 - מדינת ישראל נגד יריב אוחיון

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 51004-10-17 מדינת ישראל נ' אוחיון

בפני כבוד השופט שלמה בנג'ו
בעניין:

המאשימה	מדינת ישראל
נגד	באמצעות פרקליטות מחוז חיפה
הנאשם	יריב אוחיון
	באמצעות בא כוחו עו"ד אפרים דמרי

גזר דין

כתב האישום המתוקן:

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של **עדות שקר** - עבירה לפי סעיף 237 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**); **זיוף מסמך** - עבירה לפי סעיף 418 רישא לחוק העונשין; ו**שימוש במסמך מזויף** - עבירה לפי סעיף 420 רישא לחוק העונשין.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 23.11.11 סמוך לשעה 03:00, בנהריה, נהגה שני גולדשטיין ילדית 1982 (להלן: "המתלוננת") ברכב מנועי מסוג דייהו מ.ר 89-671-16 (להלן: "הרכב"), והייתה מעורבת בתאונת דרכים (להלן: "התאונה"). באותה עת הרכב היה מבוסס בביטוח נזקי גוף ורכוש בחברת הביטוח "הפניקס".

בתקופה הרלבנטית לאישום המתלוננת הועסקה כפקידת קבלה בבית מלון "מדיסון" בנהריה. בתאריך 22.11.11 ובמועד התאונה הייתה המתלוננת בחופשה מהעבודה. בתאריך 22.11.11 בשעה 21:00 לערך, המתלוננת אספה ברכב את אחסאן עכר (להלן: "אחסאן") חבר לעבודה במלון "מדיסון", משדרות הגעתון בנהריה, והשניים נסעו לראש הנקרה. לאחר בילוי משותף נסעו חזרה לנהריה, ואז אירעה התאונה.

במועדים הרלבנטיים לאישום הנאשם עבד כחוקר פרטי במשרד חקירות "טופ- חקירות ושירותי מידע" (להלן: "המשרד"), שנשכר על ידי חברת הביטוח "הפניקס" לעריכת חקירה בנוגע לתאונה.

בתאריך שאינו ידוע במדויק למאשימה, לאחר התאונה ולפני התאריך 25.1.12, במסגרת עבודתו כחוקר פרטי מטעם המשרד, הנאשם זייף טופס הודעה על התאונה, באופן שנחזה כאילו ההודעה נרשמה מפי המתלוננת ונחתמה על ידה בפגישה עמה, זאת על אף שהנאשם לא פגש במתלוננת לצורך חקירת התאונה (להלן: "ההודעה המזויפת").

הנאשם רשם בהודעה המזויפת פרטים כוזבים שלא נמסרו לו על ידי המתלוננת, באופן שנחזה כאילו נמסרו לו על ידה, וחתם על ההודעה המזויפת חתימה שנחזית להיות חתימת המתלוננת.

הנאשם רשם בהודעה המזויפת, כביכול מפי המתלוננת, את הפרטים הכוזבים שלהלן: "אני עובדת במלון "הגליל" בנהריה", "התאונה היתה כאשר אני יצאתי מבית המלון לאחר שעת העבודה בערך בשעה 03:00", "לקחתי אתי חבר לעבודה בחור בשם אחסאן עבד הייתי צריכה להסיע אותו לכפר שלו שזה ליד צומת כברי ואני גרה בקיבוץ כברי".

בתאריך שאינו ידוע במדויק למאשימה, לאחר שזייף את ההודעה ולפני התאריך 25.1.12, הנאשם, במסגרת עבודתו, העביר את ההודעה המזויפת למשרד, שבהמשך העביר אותו לחברת הביטוח "הפניקס" כחלק מסיכום חקירת התאונה.

בחודש פברואר 2012 הגישה המתלוננת תביעה כנגד חברת הביטוח "הפניקס" בגין נזקי הגוף שנגרמו לה בתאונה. התביעה נדונה ב-ת"א 37151-02-12 של בית המשפט השלום בעכו, בפני השופטת ג'ני טנוס (להלן: "ההליך האזרחי").

בהליך האזרחי התבררה ונדונה טענה מהותית של חברת הביטוח "הפניקס", כי התאונה היא גם תאונת עבודה, מאחר ואירעה כשהמתלוננת נסעה ברכב בדרך מהעבודה לבית. טענה שגויה זו של חברת הביטוח "הפניקס" התבססה על ההודעה המזויפת שרשם הנאשם.

ביום 2.2.15, בדיון שהתקיים בהליך האזרחי, הנאשם העיד ביועין בפני השופטת ג'ני טנוס, בבית משפט השלום בעכו, עדות כוזבת בה מסר כי פגש במתלוננת, גבה ממנה את ההודעה המזויפת, קיבל ממנה את הפרטים המפורטים בהודעה וכי המתלוננת חתמה על ההודעה בפניו.

תסקיר שירות המבחן:

הנאשם בן 43 גרוש ואב לשני בנים בגילאי 14-17 אשר נמצאים במשמורת אמם, כאשר הנאשם מתראה עמם בכל סוף שבוע שני. הנאשם סיים 14 שנות לימוד במתכונת של לימודים אקסטרניים. הנאשם מסר כי גדל בשכונת מצוקה וניסה לאורך השנים להתרחק מחברת השולים. הנאשם סיים בית ספר תיכון ושירת שירות צבאי מלא בחיל האוויר. לאחר שחרורו ניהל את סניף באדג'ט (השכרת רכב) בטבריה במשך שנתיים, כאשר בהמשך החל בפיתוח קריירה כחוקר פרטי ופתח משרד חקירות עצמאי. הנאשם הציג מסמכים מהם עולה כי הוא עתיד להתחיל לימודים אקדמיים באוניברסיטה הפתוחה בקורס התנהגות ארגונית-מיקרו. הנאשם מסר כי לאחר גירושיו, פנה לטיפול להתמודדות עם המשבר שחוה והכוונה להתנהלות כהורה לילדיו, כאשר הטיפול נמשך כארבע שנים לערך. לדברי הנאשם, הטיפול סייע לו להיחלץ ממשבר קשה כאשר במשך שנה התגורר ברכבו והתקלח אצל חברים. מהתסקיר עולה כי דיווח העו"ס המטפלת בעניינו היה חיובי. מעיון במרשם הפלילי של הנאשם עולה כי אין לחובתו הרשעות קודמות, אך הואשם בעבר בעבירת איומים כלפי גרושתו ונידון לצו מבחן ופיצויים.

שירות המבחן התרשם מאדם וורבלי אשר מסור לתפקידיו כאב לילדיו וכחוקר בעבודתו וכן כי התנהלותו בסיטואציות אותן חווה במהלך חייו מעידות על חוסן נפשי, יציבות ותפיסת תפקיד טובה. כמו כן, לא התרשם שירות המבחן מדפוסי מרמה באישיותו ומזהות עבריינית, ומצא כי הסיכוי להישנות מעשים דומים בעתיד הי א נמוכה. שירות המבחן לא זיהה צורך ונזקקות בהשתלבות בהליך טיפולי בתחום המרמה, ולאור קבלת האחריות המליץ על ענישה בדרך של "צ" בהיקף של 150 שעות במסגרת מועצת כפר תבור בעבודות משרד ובעבודות סדרנות באירועים, זאת לצד מאסר מותנה והתחייבות להימנע מעבירה.

הסדר הטיעון:

הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב האישום המתוקן ויורשע בעבירות המנויות בו, כאשר הרשעה היא חלק בלתי נפרד מההסדר וההגנה לא תוכל לעתור לביטולה. אשר לעונש, אין הסכמה עונשית.

טענות הצדדים:

טענות המאשימה:

ב"כ המאשימה הפנתה לחומרת מעשיו של הנאשם, כפי שפורטו בעובדות כתב האישום המתוקן ולטיב העבירות בהן הודה והורשע הנאשם. בטיעוניה, הפנתה המאשימה לאופי עבודתו של הנאשם כחוקר פרטי, עבודה אשר בבסיסה ובמהותה מגלמת אמון רב, אותו הפר הנאשם עת מעל בתפקידו. ב"כ המאשימה הדגישה את הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, ביניהם, הפגיעה באמון הציבור וחברות הביטוח בחוקרים פרטיים, פגיעה בסדרי השלטון ובתואר מערכת המשפט ומעמד בתי המשפט. בנוסף, הפנתה לכך כי מעשיו של הנאשם גרמו לכך שהמתלוננת נקלעה להליך אזרחי על לא עוול בכפה.

אשר למדיניות הענישה, הפנתה המאשימה לפסיקה בה הוטלו במקרים דומים מאסרים ממושכים בפועל ועתרה למתחם ענישה שנע בין 12 ועד 24 חודשי מאסר בפועל. בכל הנוגע לעונשו של הנאשם בתוך המתחם, נוכח חלוף הזמן ועברו הפלילי של הנאשם, עתרה המאשימה לחלקו התחתון של המתחם, לצד עונש של מאסר מותנה וקנס. המאשימה טענה כי אין לקבל את המלצת שירות המבחן כפי שניתנה בתסקיר וכי האמור בו אינו משקף את מלוא התמונה בעניינו של הנאשם. כמו כן, הנאשם בדבריו בפני שירות המבחן, הפחית מאחריותו, דבר המעיד על חוסר הפנמה של חומרת מעשיו.

טענות ההגנה:

ב"כ הנאשם הפנה לכך כי הנאשם לקח אחריות על מעשיו, וכי מדובר באדם נורמטיבי, אב ל-2 בנים, אשר עבר הליך גירושין קשה. הנאשם סיים שירות צבאי מלא, פעיל בשירות מילואים ותורם למדינה. ב"כ הנאשם תיאר את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שהוצגו בהרחבה בתסקיר; הפנה לטיפול שעבר הנאשם בעקבות משבר הגירושין שחוה, וציין כי כיום הנאשם הוא שדואג לאמו המבוגרת ולילדיו במסגרת משמורת משותפת ומשכך פרנסתו היא קריטית עבורו. בנוסף, טען הסניגור כי מדובר בנאשם שעבד במשך 22 שנים בחברות ביטוח ללא כל רבב ומדובר על מעידה חד פעמית עליה לקח אחריות והתנצל. עוד הטעים, כי לא נגרמה למתלוננת פגיעה כלכלית ממעשיו של הנאשם, אלא מדובר במלחמות בין חברות הביטוח אשר למי שישא בתשלומים. עוד נטען, כי הנאשם עצמו לא עשה כל רווח מעצם זיוף המסמך.

ב"כ הנאשם הפנה להתרשמות שירות המבחן בתסקיר שנערך בעניינו של הנאשם, והדגיש את אמירות שירות המבחן על היעדר דפוסי מרמה וזהות עבריינית באישיותו של הנאשם, ומשכך סיכון נמוך להישנות העבירות. עוד נטען, כי מדובר בתיק משנת 2015 ויש להביא במכלול השיקולים את חלוף הזמן מאז החל להתנהל התיק, דבר המהווה עינוי דין עבור הנאשם. לאור האמור, עתרה ההגנה לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל ענישה בדרך של "צ", עונש מאסר על

תנאי וקנס.

דבר הנאשם בטרם מתן גזר הדין:

הנאשם ביקש סליחה מבית המשפט ולקח אחריות על מעשיו. לדבריו לא הייתה לו תועלת מביצוע העבירה והיא פועל יוצא של תקופה קשה שעבר באותה העת. מדובר באירוע חד פעמי ואין חשש שיחזור על עצמו במקרים אחרים. הנאשם מסר כי הוא אדם נורמטיבי, עובד ומגדל את ילדיו.

דין והכרעה עונשית:

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו:

מעשיו של הנאשם פגעו בערכים המוגנים של אמון הציבור בחוקרים פרטיים, בסדרי השלטון, המשפט ושלטון החוק. זיוף מסמכים ושימוש בהם וכן עדות שקר, הינם מעשים שקשה להפריז בחומרתם, והם פוגעים פגיעה קשה בהליכים משפטיים וחקר האמת וכן משקפים זילות כלפי בית המשפט, חותרים תחת שלטון החוק ומעמדו של בית המשפט, כמי שאמון על עשיית דין צדק ומשפט. לכך יש גם השלכה נרחבת יותר, של פגיעה באמון הציבור בבית המשפט, בשל מתן החלטות שגויות על בסיס הטעייתו של בית המשפט. הנאשם פגע בערכים מוגנים אלה במידה בינונית.

מדיניות הענישה:

רע"פ 2836/10 **אברמשווילי נגד מדינת ישראל** - הנאשם נדון למאסר בפועל למשך 18 חודשים, לאחר שהורשע בעבירות זיוף צוואה בכוונה לקבל במרמה כספי עזבון של אישה ערירית בסך 16 מיליון ₪.

עפ"ג 3898-05-15 **אלמגור (אסיר) נגד מדינת ישראל** - נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בעבירות של זיוף בנסיבות מחמירות, שימוש במסמך מזויף ובידוי ראיות ונדון לשנת מאסר בפועל, הפעלת מאסר מותנה בן 10 חודשים, לצד מאסר על תנאי בן 12 חודשים.

ע"פ 9041/05 **אברג'יל נגד מדינת ישראל** - בית המשפט המחוזי הותיר על כנו את עונשו של נאשם, אשר הורשע בזיוף מסמכים וקבלות והגשתן לבית המשפט בכוונה להשפיע על תוצאות המשפט, וכן בבידוי ראיות ועדות שקר, כמו גם בזיוף החלטת בית המשפט. הוא נידון למאסר בפועל למשך 7 חודשים. לאותו נאשם היה עבר פלילי עשיר.

ת"פ 1872/07 **מדינת ישראל נגד צור ג'ימי** - הנאשם נדון למאסר למשך 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות, וערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי בתל-אביב הביא להפחתת תקופת עבודות השירות ל-4 חודשים, בין היתר בשל חלופ הזמן. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות זיוף, ניסיון לקבלת דבר במרמה, עדות שקר, שימוש במסמך מזויף ושיבוש הליכי משפט.

נסיבות שקשורות בביצוע העבירה:

בקביעת מתחם העונש ההולם למקרה הקונקרטי שבפני בית המשפט, עיקר הדגש הוא בטיב 'המעשה' בנסיבותיו ומידת האשם שהפגין הנאשם באירוע. בקביעת מתחם העונש ההולם מתחשב בית המשפט בהתקיימותן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט (א) לחוק העונשין, ובוחן את מידת התקיימותן ואת השפעתן על חומרת המעשה ועל אשמו של הנאשם.

נסיבות ביצוע העבירה משתקפות היטב בעובדות כתב האישום בו הודה הנאשם. בקצרה יצוין, כי הנאשם, במסגרת תפקידו כחוקר פרטי, זייף טופס הודעה על תאונה, וחתם עליו בשם המתלוננת. באותו המסמך רשם הנאשם פרטים כוזבים שלא נמסרו לו על ידי המתלוננת, ובהמשך העביר את המסמך לחברת הביטוח כחלק מסיכום חקירת התאונה. במסגרת ההליך האזרחי בעניין התאונה, נדונה טענה מהותית של חברת הביטוח כי התאונה היא גם תאונת עבודה מאחר ואירעה כשהמתלוננת נסעה ברכב בדרכה חזרה מהעבודה, טענה שהייתה שגויה והתבססה על ההודעה המזויפת שרשם הנאשם. במהלך דיון שהתקיים בתביעה, העיד הנאשם עדות שקר, לפיה מסר כי פגש במתלוננת, גבה ממנה את ההודעה המזויפת וקיבל ממנה את הפרטים המפורטים בהודעה וכי המתלוננת חתמה עליה.

לעניין הנסיבות הסובבות את האירוע, יצוין כי הנאשם הוא המבצע הבלעדי של המעשים, במעשיו גרם האחרון נזק לכלל המתדיינים בהליך המשפטי נשוא התאונה, הן חברת הביטוח, הן המתלוננת, וכן גרם לפגיעה בסדרי המשפט וביכולתו של בית המשפט להגיע לחקר האמת ולעשות משפט צדק. מעשיו של הנאשם לא רק הסתכמו בזיוף המסמכים ושימוש בהם, אלא גם הועצמו לאחר שהנאשם מסר עדות שקר והמשיך לגבות את מעשי הזיוף שביצע במסגרת עדותו בהליך האזרחי בפני בית המשפט.

מתחם העונש ההולם:

לאחר שקלול מכלול השיקולים הצריכים לעניין, נוכח חומרת נסיבות ביצוע העבירה כפי שפורטו לעיל ומידת האשם שהפגין הנאשם באירוע, אני קובע את מתחם העונש ההולם כנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

בגזירת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב בהתקיימות נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, ככל שהן מתקיימות וזאת במידה שבית המשפט סבור, שיש ליתן להן משקל בנסיבות המקרה, ובלבד שהעונש שיוטל בסופו של יום על הנאשם, לא יחרוג ממתחם העונש ההולם שנקבע.

נסיבותיו האישיות של הנאשם מפורטות בהרחבה בתסקיר שירות המבחן. מדובר בנאשם בן 43 גרוש ואב לשניים. מעיון במרשמו הפלילי של הנאשם עולה תיק אחד שהסתיים באי הרשעה ואף חלפה בעניינו תקופת המחיקה והוא בתחום שאינו רלוונטי לענייניו, ובנסיבות אלה אתייחס לנאשם כנעדר עבר פלילי. שירות המבחן אף התרשם מהנאשם כאדם נעדר דפוסי אישיות עברייניים וקבע כי קיים סיכון נמוך להישנות העבירות. עוד פורט בין היתר מצבו האישי הקשה של הנאשם באותה עת, והמצוקה שחוה עקב היעדר קורת גג, והעובדה שחי ברכבו משך זמן ממושך והמשיך בביצוע עבודתו במהלך תקופה זו. עוד יש לקחת בחשבון את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה - מדובר בעבירות שבוצעו בשנים

2012 ו- 2015, היינו לפני כ-6 ו- 3 שנים, וכידוע, ככל שמתארך הזמן ממועד ביצוע העבירה ועד שהעברין הורשע בה, נחלש כוח ההרתעה של העונש (ראו: ע"פ 125/74 מירום, חברה למסחר בינלאומי בע"מ נ' מדינת ישראל).

עוד יש לקחת בחשבון את העובדה כי בניגוד לאופי האירועים בהם בדרך כלל מבוצעות העבירות נשוא תיק זה, הנאשם בענייננו לא שלשל לכיסו כספים כתוצאה ממעשיו, ולמעשה לא נראה כי המעשים בוצעו ממניעים של בצע כסף, אלא כהתרשלות מקצועית חמורה שנבעה כתוצאה ממצבו האישי של הנאשם שחוזה אותה העת. הנאשם נטל אחריות על מעשיו והודה בהם, הן בפני בית המשפט והן בפני שירות המבחן. עוד יש ליתן את הדעת לנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירה ומהרשעתו, הואיל ועצם הרשעתו בעבירות האמורות מהווה גם היא רכיב עונשי במובן זה שאותה הרשעה עלולה למנוע מהנאשם לשוב ולעסוק בתחום החקירות הפרטיות.

העונש המתאים:

העונש המתאים בנסיבות העניין, חייב לשקף את חומרת הנסיבות ומידת האשם שהפגין הנאשם באירוע, כמו כן את מכלול הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, ביניהם חומרת העבירה שבוצעה והפגיעה בתקינותם של הליכים משפטיים ושלטון החוק. כמו כן, חייב העונש המתאים להלום את יתר הנסיבות האישיות של הנאשם, חלוף הזמן מאז בוצעו העבירות וכו' והכל כפי שפורט בהרחבה לעיל.

לאור כל האמור, מצאתי כי על העונש המתאים לנאשם להיות בתחתית מתחם הענישה. אין מדובר במקרה "קלאסי" בו בדרך כלל מבוצעות עבירות של זיוף ועדות שקר, כאשר לרוב בבסיסן קיים מניע כלכלי כלשהו, ואותם מעשים, גורמים לנזקים כלכליים רבים, לכל המעורבים, ולרוב, אף מתלוות אליהם, עבירות של מרמה, המעניקות גוון חמור וקודר לעבירות הזיוף.

בנדוננו, מדובר במקרה בו הנאשם ביצע את המעשים במסגרת עבודתו, והמשיך באותו קו פעולה גם בעדותו בבית המשפט. מעשיו אלה של הנאשם, חמורים ביותר, אין להקל בהם ראש, הם מחייבים הלימה עונשית מרתיעה ומוחשית, באשר הם פוגעים בלב ליבו של שלטון החוק ועשיית משפט צדק, תוך שהם יצרו חשש משמעותי להטיית משפט. חומרה יתרה יש בכך שמדובר בחוקר פרטי אשר חקר האמת אמור להיות נר לרגליו.

עם זאת, סבורני כי יש מקום לתת משקל לנסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שהוצגו בהרחבה בתסקיר שירות המבחן, לרקע והמשבר אשר חווה הנאשם בחייו, באותה עת, להליך הטיפולי שעבר מיוזמתו, ובעיקר, יש לתת משקל משמעותי לכך שמדובר בנאשם שהינו נעדר עבר פלילי, ומדובר בעבירות שבוצעו בשנים 2012 ו-2015, היינו תקופה ארוכה מאוד, מאז בוצעו העבירות, והרציונל העומד ביסוד הענישה הוקהה במידה משמעותית.

לפיכך, נמצא להטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל, תוך התחשבות נוספת וקביעה, כי העונש ירוצה בעבודות שירות, לצד מאסר מותנה ממשי ומרתיע, שיהא בו להבהיר לנאשם את המחיר שהוא עלול לשלם, כי אם חלילה ימעד שוב ויבצע עבירות אלו. כמו כן, על מנת ליתן ביטוי ראוי ומאוזן לכלל מרכיבי הענישה, ועל מנת לשמור על יחס הולם ביניהם, כמצוות סעיף 40א לחוק העונשין, ונוכח מכלול השיקולים שפורטו לעיל, יוטל על הנאשם גם קנס כספי הולם, הלוקח בחשבון את מצבו הכלכלי של הנאשם.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

4 חודשי מאסר בפועל שירוצה בעבודות שירות בכפר נהר הירדן, בגבעת אבני.

מובהר לנאשם כי ייתכנו שינויים במקום העבודה ובשעות העבודה.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עבודות במועד לפי קביעת הממונה על עבודות השירות, במפקדת מחוז צפון, רח' הציונות 14, טבריה.

לבקשת הממונה, מובהר לנאשם, כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים, אין לצרוך אלוהול במהלך עבודות השירות, ואין להגיע לעבודה בגילופין. יש להישמע להוראות הממונה על עבודות השירות, ולהוראות המעסיק. הפרת הוראה מהוראות אלה, תהווה עילה להפסקה מנהלית של עבודות השירות, והנאשם ירצה את עונש המאסר בכליאה ממשית.

6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך תקופה זו את העבירות בהן הורשע בתיק זה ו/או כל עבירת מרמה.

בהתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם, מוטל עליו קנס בסך של 1500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 10 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 15.11.18 ובכל 15 לחודש שלאחר מכן. פיגור יעמיד את מלוא הקנס לפירעון מידי ויפעיל את צו המאסר שלצדו.

המזכירות תעביר העתק גזר הדין לממונה על עבודות השירות, המתבקש לקבוע לנאשם, מועד לתחילת ריצוי עבודות השירות, כאשר מועד זה לא יפחת מ-45 יום ממועד מתן גזר דין זה. העתק מהודעתו לנאשם, ישלח הממונה לבית המשפט.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ו' חשוון תשע"ט, 15 אוקטובר 2018, במעמד הצדדים.